

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący)

SSN Tomasz Demendecki (sprawozdawca)

SSN Maria Szczepaniec

Protokolant Kamila Zacharz

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w K. -
Sędziego Sądu Okręgowego w K. M. W.

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 4 września 2025 r.

w sprawie sędzi Sądu Rejonowego w S. X. Y., obwinionej o popełnienie
przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o
ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, ze zm.), po rozpoznaniu
w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu w dniu 4 września 2025 r.
wniosku obrońcy obwinionej z dnia 12 października 2020 r. o wznowienie
postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej z
dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt II DSS 8/18

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. i art. 429 § 1 w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art.
128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych

postanowił:

wniosek pozostawić bez rozpoznania

Tomasz Demendecki Marek Siwek Maria Szczepaniec

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Rejonowego w S. X. Y. została obwiniona o to, że: w dniu 21 maja 2017 r. w C. na skrzyżowaniu ulic [...], [...] i [...] prowadziła po drodze publicznej samochód osobowy marki S. o numerze rejestracyjnym [...], znajdując się w stanie nietrzeźwości, to jest 1,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym uchybiła godności urzędu tj. o przewinienie służbowe w rozumieniu art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, ze zm.).

Wyrokiem z dnia 26 marca 2018 r., sygn. akt [...], Sąd Apelacyjny-Sąd Dyscyplinarny w K.:

1) uznał obwinioną za winną tego, że w dniu 21 maja 2017 r. w C. na skrzyżowaniu ulic [...], [...] i [...] prowadziła po drodze publicznej samochód osobowy marki S. o numerze rejestracyjnym [...] znajdując się w stanie nietrzeźwości, to jest 1,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym uchybiła godności urzędu. tj. o przewinienia dyscyplinarnego w rozumieniu art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, ze zm.) i za to, na podstawie art. 107 § 1 w związku z art. 109 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, ze zm.) orzekł wobec niej karę dyscyplinarną złożenia z urzędu;

2) na podstawie art. 133 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, ze zm.) obciążył kosztami postępowania dyscyplinarnego Skarb Państwa.

Powyższe rozstrzygnięcie w całości zaskarżyła obrońca obwinionej.

Wyrokiem Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt II DSS 8/18, utrzymano w mocy zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego-Sądu Dyscyplinarnego w K. z dnia 26 marca 2018 r., sygn. akt [...], obciążając kosztami postępowania dyscyplinarnego Skarb Państwa.

Pismem z dnia 12 października 2020 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) obrońca sędzi X. Y. wystąpiła z sygnalizacją o podstawie wznowienia postępowania „celem uzyskania pewności”, czy w świetle uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20, powinny zostać wznowione postępowania prowadzone przed Sądem Najwyższym Izbą Dyscyplinarną o sygn.

akt I DO 7/19 oraz sygn. akt II DSS 8/18, celem usunięcia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a w konsekwencji przesądzenia, czy postępowanie karne przeciwko niej przed Sądem Rejonowym w C. może się toczyć. Postanowieniem Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej z dnia 15 grudnia 2020 r., sygn. akt II DO 111/20, stwierdzono brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt II DSS 8/18 oraz uchwałą Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2019 r., sygn. akt I DO 7/19.

W okresie od momentu wejścia w życie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1259), tj. od dnia 15 lipca 2022 r. do dnia 15 stycznia 2023 r. nie złożono wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt II DSS 8/18.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przed Sądem Najwyższym – Izbą Dyscyplinarną i zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt II DSS 8/18, jako niedopuszczalny, należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1259) sędziemu, w stosunku do którego wydany został przez Sąd Najwyższy w składzie którego brał udział sędzia Izby Dyscyplinarnej, prawomocny wyrok dyscyplinarny lub podjęta została uchwała prawomocnie zezwalająca na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, przysługuje wniosek o wznowienie postępowania, który składa się w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie powołanej ustawy.

Wskazać należy, iż wnioskujący nie wystąpił z wnioskiem o wznowienie postępowania w terminie przewidzianym w powołanej wyżej ustawie, a uprzednio złożony wniosek o wznowienie postępowania po wejściu w życie powołanych regulacji (15 lipca 2022 r.) został pozbawiony podstawy formalno-procesowej. Odnotowania wymaga przy tym, iż - wbrew twierdzeniom obrońcy obwinionej – wniosek o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt II DSS 8/18, jak również wniosek o wznowienie

postępowania zakończonego uchwałą Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2019 r., sygn. akt I DO 7/19, został rozpoznany postanowieniem Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej z dnia 15 grudnia 2020 r., sygn. akt II DO 111/20, którym to stwierdzono brak podstaw do wznowienia z urzędu obu postępowań.

Na marginesie odnotowania wymaga, iż przepisy stanowiące podstawę wznowienia postępowania z urzędu, na które powołuje się wnioskujący, tj. art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., nie mają zastosowania w niniejszej sprawie, bowiem kwestia wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego, w składzie którego brał udział sędzia Izby Dyscyplinarnej, została uregulowana w przepisach szczególnych, tj. uprzednio wspomnianym art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw. Ustawa ta weszła w życie z dniem 15 lipca 2022 r., zatem sześciomiesięczny termin na złożenie wniosku o wznowienie postępowania na wskazanej podstawie wznowieniowej upłynął w dniu 15 stycznia 2023 r.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[r.g.]

Tomasz Demendecki Marek Siwek Maria Szczepaniec